

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobce: D. P., narozený X,
bytem X,

proti

žalovanému: Policejní prezidium České republiky, ředitelství služby pro zbraně
a bezpečnostní materiál,
sídlem Strojnická 935/27, 170 89 Praha 7,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 11. 2020, č. j. PPR-35172-3/ČJ-2020-990450,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 11. 2020, č. j. PPR-35172-3/ČJ-2020-990450, kterým bylo změněno rozhodnutí Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, odboru služby pro zbraně a bezpečnostní materiál, oddělení správního řízení – pracoviště Chomutov (dále jen „krajské ředitelství“), ze dne 7. 9. 2020, č. j. KRPU-122507-8/ČJ-2020-0400IZ-CV, tak, že ve výrokové části rozhodnutí krajského ředitelství byl zrušen text „účastník řízení je dle § 29 odst. 1 písm. j) bod 2 zákona o zbraních povinen zbrojní průkaz, průkaz zbraně, zbraně (pokud je na účastníka řízení registrována) a střelivo neprodleně odevzdat příslušnému útvaru Policie ČR, který o odnětí rozhodl“; ve zbytku žalovaný rozhodnutí krajského ředitelství potvrdil. Krajské ředitelství rozhodnutím dle § 27 odst. 1 písm. c) zákona č. 119/2002 Sb., o Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zbraních“), odňal žalobci zbrojní průkaz č. X pro skupinu oprávnění E s dobou platnosti do 27. 5. 2029, neboť na základě usnesení Okresního soudu v Chomutově ze dne 20. 3. 2020, č. j. 20 T 40/2017-661, který nabyl právní moci dne 2. 6. 2020, bylo podmíněně zastaveno trestní stíhání žalobce pro přečin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní zákoník“), kdy dosud neuplynula zkušební doba stanovená tímto soudem v trvání šesti měsíců.

Žaloba

2. Žalobce poukázal na to, že v jeho případě uplynula zkušební doba dnem 2. 12. 2020. Uvedl, že napadené rozhodnutí mu bylo doručeno dne 7. 12. 2020, kdy se s rozhodnutím seznámil. Zdůraznil, že ke dni doručení napadeného rozhodnutí již uplynula zkušební doba a byl tímto okamžikem z pohledu zákona o zbraních spolehlivou osobou. Napadené rozhodnutí je tedy ve vztahu k němu neúčinné, protože jeho závěry vyplývají právě ze skutečnosti, že je ve smyslu zákona o zbraních nespolehlivý. Dodal, že se ve zkušební době osvědčil, což doložil usnesením Okresního soudu v Chomutově ze dne 18. 1. 2021, č. j. 20 T 40/2017-679, přičemž nebylo v jeho možnostech, aby usnesení o osvědčení doložil ihned den následující po uplynutí zkušební doby.
3. Poukázal na to, že jeho dřívějšimu právnímu zástupci bylo dne 25. 8. 2020 doručeno sdělení, že do spisu je možné nahlédnout do pěti pracovních dnů od jeho doručení, a to v pondělí a ve středu od 8 do 12 hodin a od 13 do 17 hodin. Tuto písemnost jeho tehdejší právní zástupce předal žalobci ve středu 26. 8. 2020. Pokud krajské ředitelství umožnilo do spisu nahlížet pouze v pondělí a ve středu, jsou pracovními dny pouze pondělí a středa. Posledním dnem lhůty proto byla středa 9. 9. 2020. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí krajského ředitelství bylo vydáno již 7. 9. 2020, nebyla poskytnuta krajským ředitelstvím deklarovaná lhůta pěti pracovních dnů pro nahlížení do spisu, čímž byl žalobce zkrácen na právech.
4. Namítal, že dostatečně jasně nebyla prokázána existence nespolehlivosti jeho osoby podle § 23 odst. 1 písm. a) zákona o zbraních. Poznamenal, že z textu zákona je zřejmé, že smysl tzv. nespolehlivosti spočívá v neschopnosti řádně, bezproblémově nebo bez náznaku jakéhokoli nebezpečí pro společnost používat střelnou zbraň. Jedná se tedy zejména o osoby, které svým jednáním představují pro společnost nebezpečí a je vážná obava z toho, že by mohly zbraň použít pro nějaké protiprávní jednání, protože k němu mají sklony. Zdůraznil, že skutečnost, v čem by jako nejistý pachatel daňového deliktu mohl být rizikem pro společnost, nebylo řádně odůvodněno. Rozhodnutím správních orgánů se žalobce ocitl v „hezké“ společnosti alkoholiků, feťáků a násilníků. Byl toho názoru, že pouhé konstatování toho, že v jeho případě došlo k pravomocnému podmíněnému zastavení trestního stíhání, což má být důvodem pro jeho nespolehlivost, je nedostatečné.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí. Žalovaný poukázal na § 308 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní řád“), z něhož je znatelné, že soud, který o podmíněném zastavení trestního stíhání rozhodl, posoudí, zda v průběhu zkušební doby splnil obžalovaný stanovené povinnosti, zda vedl řádný život atd., tedy že se osvědčil, jinak se v trestním řízení pokračuje. Správní orgány nebyly oprávněny učinit závěr, že se žalobce během lhůty stanovené usnesením Okresního soudu v Chomutově č. j. 20 T 40/2017-661 Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z..

osvědčil. Trval na tom, že prostý běh času, kdy dojde k uplynutí lhůty stanovené soudem, není dokladem toho, že se takový držitel zbrojního průkazu osvědčil. V posuzovaném případě takové osvědčení vydal Okresní soud v Chomutově až dne 18. 1. 2021, v době vydání napadeného rozhodnutí tak žalobce nesplňoval podmínku spolehlivosti, jak je vymezena v § 23 odst. 1 písm. a) zákona o zbraních. Poznamenal, že žalobce se na základě usnesení okresního soudu osvědčil, a má tedy možnost požádat po předložení podkladů uvedených v § 17 odst. 2 zákona o zbraních o vydání zbrojního průkazu.

6. Dále uvedl, že tehdejšímu právnímu zástupci žalobce bylo ve sdělení krajského ředitelství oznámeno, že lze dohodnout jiný termín nahlédnutí do spisu, než jsou úřední dny, a to na tel. č. 974 433 300-303, přičemž lhůta byla stanovena na pět pracovních dnů, tedy do 1. 9. 2020. Zdůraznil, že žalobce ani jeho tehdejší právní zástupce další zájem o nahlédnutí do spisu neprojevili. Krajské ředitelství vydalo rozhodnutí dne 7. 9. 2020. Žalovaný konstatoval, že krajské ředitelství poskytlo žalobci možnost, aby kdykoliv v úřední dny nahlédl do spisu a v případě potřeby si domluvil jiný termín na uvedeném telefonním čísle.
7. Žalovaný obecně konstatoval, že ztráta spolehlivosti není vázána pouze na používání zbraně, ale na přístup držitele zbrojního průkazu k dodržování právních předpisů, a to jak v oblasti trestního zákoníku, tak i na úseku přestupků. V posuzovaném řízení bylo prokázáno, že trestní řízení proti žalobci bylo usnesením Okresního soudu v Chomutově podmíněně zastaveno a v době vydání napadeného rozhodnutí neuplynula lhůta, k níž mělo být rozhodnuto, zda se žalobce osvědčil. Zdůraznil, že předmětem řízení podle § 23 odst. 1 písm. a) zákona o zbraních není prokázání toho, zda držitel zbrojního průkazu je, či není rizikem pro společnost, ale zda došlo k pravomocnému podmíněnému zastavení trestního řízení pro úmyslný trestný čin a dosud neuplynula lhůta, kdy má být rozhodnuto, zda se osvědčil. Dodal, že žalobce jako držitel zbrojního průkazu osvědčil složením zkoušky odborné způsobilosti podle § 21 zákona o zbraních znalost tohoto zákona. Bylo mu tedy známo, že pokud dojde k trestnímu stíhání pro úmyslný trestný čin a následně k jeho podmíněnému zastavení, není po lhůtu, ve které soud rozhodne, že se osvědčil, spolehlivým ve smyslu § 23 odst. 1 písm. a) zákona o zbraních.

Replika žalobce

8. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného trval na tom, že napadené rozhodnutí je vůči němu neúčinné. Usnesení soudu podle § 308 trestního řádu pouze potvrzovalo to, co už nastalo, tedy že se dnem 3. 12. 2020 osvědčil. Jedná se o tzv. deklaratorní rozhodnutí, které deklaruje nastalou skutečnost, a není tudíž podstatné, kdy takové rozhodnutí bylo vydáno, protože osvědčuje skutečnost nastalou v minulosti. Pokud by měl být podle názoru žalovaného považován za „neosvědčeného“ až do okamžiku vydání usnesení podle § 308 trestního řádu, jednalo by se dle žalobce o rozšíření působnosti negativních dopadů zkušební doby mimo tuto dobu, které nemá oporu v zákoně. Konstatoval, že si je vědom toho, že s jeho tehdejším právním zástupcem měli krajskému ředitelství dát vědět, že se chystá nahlédnout do spisu. Přesto považoval vydání rozhodnutí krajského ředitelství s ohledem na jeho poučení za ukvapené. Zdůraznil, že zákon o zbraních nespolehlivost podmiňuje trváním zkušební doby nebo lhůty, v níž má být rozhodnuto, zda se osoba osvědčila. Byl toho názoru, že správní orgán nemůže zákon aplikovat mechanicky, ale musí určit alespoň elementární úvahu o naplnění jeho účelu.

Posouzení věci soudem

9. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce ani žalovaný Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z..

soudu nesdělili nesouhlas s tímto postupem, přičemž byli poučeni, že nevyjádří-li se do dvou týdnů od doručení výzvy, má se za to, že souhlas udělili.

10. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
11. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Nejprve se soud zabýval stěžejní námitkou žalobce, že ke dni doručení napadeného rozhodnutí (7. 12. 2020) již uplynula zkušební doba, stanovená do 2. 12. 2020, a byl tímto okamžikem z pohledu zákona o zbraních spolehlivou osobou. Podle § 27 odst. 1 písm. c) zákona o zbraních příslušný útvar policie rozhodne o odnětí zbrojního průkazu, jestliže držitel zbrojního průkazu přestal splňovat podmínky bezúhonnosti podle § 22 nebo spolehlivosti podle § 23. Dle § 23 odst. 1 písm. a) téhož zákona se za spolehlivého podle tohoto zákona nepovažuje ten, jehož trestní stíhání pro úmyslný trestný čin bylo pravomocně podmíněně zastaveno nebo bylo pravomocně rozhodnuto o podmíněném odložení návrhu na potrestání, a dosud neuplynula zkušební doba nebo lhůta, v níž má být rozhodnuto, zda se osvědčil.
13. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti pro posouzení této námítky. Dne 30. 7. 2020 zahájilo krajské ředitelství řízení o odnětí zbrojního průkazu žalobce č. X pro skupinu oprávnění E s dobou platnosti do 27. 5. 2029, neboť na základě usnesení Okresního soudu v Chomutově ze dne 20. 3. 2020, č. j. 20 T 40/2017-661, který nabyt právní moci dne 2. 6. 2020, bylo podmíněně zastaveno trestní stíhání žalobce pro přečin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku, kdy dosud neuplynula zkušební doba stanovená tímto soudem v trvání šesti měsíců. Krajské ředitelství rozhodnutím ze dne 7. 9. 2020 odňalo žalobci zbrojní průkaz. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 23. 11. 2020, které bylo k poštovní přepravě předáno dne 27. 11. 2020. Rozhodnutí žalovaného si žalobce převzal dne 7. 12. 2020.
14. Mezi účastníky není sporu a plyne to též z obsahu správního spisu, že žalobcovo trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno, přičemž zkušební doba, která byla stanovena na šest měsíců, v jeho případě započala plynout dne 2. 6. 2020. Soud zdůrazňuje, že dle § 75 odst. 1 s. ř. s. rozhoduje podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného. Vydáním rozhodnutí se přitom podle § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu rozumí předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle § 19, popřípadě jiný úkon k jeho doručení, provádí-li je správní orgán sám.

15. V posuzované věci je tak podstatné určit, kdy bylo rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 11. 2020 vypraveno, a k jakému dni tedy soud hodnotí skutkový stav, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu. Z obsahu správního spisu je patrné, že napadené rozhodnutí bylo předáno provozovateli poštovních služeb dne 27. 11. 2020. Zásilka obsahující rozhodnutí žalovaného byla připravena k vyzvednutí ode dne 27. 11. 2020 a žalobce si zásilku převzal až dne 7. 12. 2020. Z uvedeného je zřejmé, že skutkový stav ke dni vydání rozhodnutí, kterým je den 27. 11. 2020, kdy byla zásilka obsahující napadené rozhodnutí předána žalovaným k poštovní přepravě, byl jednoznačný. Zkušební doba v trvání šesti měsíců, která byla stanovena usnesením Okresního soudu v Chomutově č. j. 20 T 40/2017-661, jímž bylo podmíněně zastaveno trestní stíhání žalobce pro přečin zkrácení daně, nemohla ke dni vydání napadeného rozhodnutí, tj. 27. 11. 2020, uplynout, neboť ta trvala do 2. 12. 2020. Žalovaný tedy nijak nepochybil, pokud rozhodnutí krajského ředitelství potvrdil, neboť ke dni vydání napadeného rozhodnutí neuplynula žalobci zkušební doba stanovená výše specifikovaným usnesením Okresního soudu v Chomutově.
16. Dále se soud zabýval námitkou žalobce, že nebyla dodržena lhůta pro nahlížení do spisu, čímž byl zkrácen na svých právech.
17. Podle § 36 odst. 3 věty první správního řádu musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.
18. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce si dne 10. 8. 2020 převzal oznámení o zahájení správního řízení ze dne 30. 7. 2020, v němž ho krajské ředitelství informovalo o zahájení předmětného správního řízení a ve kterém byl žalobce též zpraven o možnosti nahlédnout do spisu a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí v úředních dnech v pondělí a ve středu od 8:00 do 12:00 hodin a od 13:00 do 17:00 hodin. Žalobci byla též v oznámení o zahájení řízení stanovena lhůta pro seznámení se s podklady rozhodnutí v délce pěti pracovních dnů od doručení tohoto oznámení. Následně tehdejší právní zástupce žalobce požádal e-mailem ze dne 19. 8. 2020 o sdělení termínu nahlédnutí do spisu žalobce. Na to krajské ředitelství tehdejšímu právnímu zástupci žalobce v písemnosti ze dne 25. 8. 2020 zopakovalo, že do spisu je možné nahlédnout v úředních dnech (v pondělí a ve středu) od 8:00 do 12:00 hodin a od 13:00 do 17:00 hodin, a to do pěti pracovních dnů od doručení tohoto sdělení, které si tehdejší právní zástupce žalobce vyzvedl 25. 8. 2020. Poté bylo dne 7. 9. 2020 vyhotoveno rozhodnutí krajského ředitelství.
19. Z uvedeného dle soudu plyne, že žalobce již od 10. 8. 2020 věděl o tom, že má možnost nahlédnout do spisu a seznámit se s podklady pro rozhodnutí. Tato možnost byla krajským ředitelstvím zopakována též k jeho žádosti tehdejšímu právnímu zástupci. Žalobce ani jeho tehdejší právní zástupce však možnosti nahlédnout do spisu a seznámit se s podklady pro rozhodnutí od 10. 8. 2020 do 7. 9. 2020, kdy bylo vyhotoveno rozhodnutí krajského ředitelství, do spisu nenahlédli. Soud tedy nemůže souhlasit se žalobcem v tom, že mu nebyla poskytnuta krajským ředitelstvím deklarovaná lhůta pěti pracovních dnů pro nahlédnutí do spisu, neboť žalobce měl téměř celý měsíc (od 10. 8. 2020 do 7. 9. 2020) možnost realizovat své právo k seznámení se s podklady rozhodnutí. Skutečnost, že žalobce byl pasivní a do spisu nenahlédl, nelze klást k tíži krajského ředitelství. V pasivitě žalobce při uplatňování svého procesního práva proto nelze spatřovat zkrácení na žalobcových právech krajským ředitelstvím. Námitka, že žalobce byl zkrácen na svých právech, tudíž není důvodná.

20. Soud dále uvádí, že předmětem řízení podle § 23 odst. 1 písm. a) zákona o zbraních není prokázání toho, zda držitel zbrojního průkazu je, či není rizikem pro společnost, nýbrž je nezbytné postavit najisto, že došlo k pravomocnému podmíněnému zastavení trestního řízení pro úmyslný trestný čin a že dosud neuplynula lhůta, ve které má být rozhodnuto, že se osvědčil. Tyto skutečnosti byly v posuzovaném případě prokázány, neboť trestní řízení proti žalobci bylo usnesením Okresního soudu v Chomutově podmíněně zastaveno a v době vydání napadeného rozhodnutí neuplynula lhůta, k níž mělo být rozhodnuto, zda se žalobce osvědčil. V takovém případě zákon o zbraních stanovuje fikci, že se držitel zbrojního průkazu nepovažuje za spolehlivého. Rozhodnutím o odnětí zbrojního průkazu žalobci správní orgány i naplnily účel zákona o zbraních, kterým ji mj. to, že držiteli zbrojního průkazu budou osoby, které jsou ve smyslu daného zákona považovány za spolehlivé. Skutečnost, v čem by jako nejistý pachatel daňového deliktu mohl být žalobcem rizikem pro společnost, správní orgány nemusely zjišťovat a ani tuto skutečnost v rozhodnutí nemusely odůvodňovat. Námitka žalobce, že nebylo řádně odůvodněno, v čem by žalobce jako nejistý pachatel daňového deliktu mohl být rizikem pro společnost, není důvodná.
21. S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ve výroku I. rozsudku zamítl.
22. Současně soud v souladu s § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. výrokem II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly a ani je nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu